וְהַמְבַזֶּה אֶת הַמּוֹעֲדוֹת, וְהַמַּלְבִּין פְּנֵי חֲבֵרוֹ בָּרַבִּים, וְהַמֵּפֵר בְּרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם, וְהַמְגַלֶּה פָּנִים בַּתּוֹרָה שֶׁלֹּא כַּהֲלָכָה, אַף עַל פִּי שֶׁיֵּשׁ בְּיָדוֹ תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, אֵין לוֹ חֵלֶק לָעוֹלָם הַבָּא: יב רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר, הֱוֵי קַל לָרֹאשׁ וְנוֹחַ לַתִּשְׁחֹרֶת, וְהֱוֵי מְקַבֵּל אֶת כָּל הָאָדָם בְּשִׂמְחָה: יג רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, שְׂחוֹק

ומתלבנים. וזהו שאמרו [בבא מציעא נ"ח ע"ב] בענין ההלבנה, דאזיל סומקא ואתי חיורא: **והמפר בריתו.** שלא מל, או שמל ומושך ערלתו לכסות המילה כדי שלא יראה שהוא מהול: **והמגלה פנים בתורה.** שמראה פנים ופירושים בתורה שלא כהלכה. כגון המתרגם ומזרעך לא תתן להעביר למולך, ומזרעך לא תתן לאעברא לארמיותא. ואין זה פשוטו של מקרא. ובכלל זה הדורש דרשות של דופי. פירוש אחר, מגלה פנים, שמעיז פניו לעבור על דברי תורה בפרהסיא ביד רמה ואין לו בושת פנים: **אע"פ שיש בידו תורה ומעשים טובים.** ולא חזר בתשובה מאחת מעבירות הללו שבידו, אע"פ שבאו עליו יסורים ומת ביסורים, אין לו חלק לעולם הבא. אבל אם חזר בתשובה קודם מותו, אין לך דבר שעומד בפני התשובה: **יב הוי קל לראש.** לפני אדם גדול זקן ויושב בראש בדק הבית: **והמבזה את המועדות.** ימים של חול המועד, עושה בהן מלאכה או נוהג בהן מנהג חול באכילה ושתיה: **והמלבין פני חבירו ברבים.** המתבייש פניו מאדימות תחלה ואח"כ מתלבנות, שהנפש יש לה שתי תנועות אחת לחוץ ואחת לפנים, וכשמביישין את האדם, בתחלה הרוח מתנועע לצד חוץ כמי שמתמלא חמה ופניו מאדימות, וכשאינו מוצא טענה כיצד יסיר הבושת ההוא מעל פניו, הוא דואג בקרבו ונכנס הרוח לצד פניו מפני הצער. ופניו מתכרכמים